

Excerpta ex Horologio aeternae sapientiae

<https://hdl.handle.net/1874/324070>

Dommendatio singularis
peccate virginitatis marie et de
dolori quem habuit in sui filii
amarissima passione. Et hodo
logio eternae sapientie

Remebatur uix crucem ihu nost
eius tempore in ali cū ad
alta reli mapit sol ascendere et ter
ribilis fecerat suorum radios luminositate
infundere. ecce vegetabilia cuncta
hrenali glacie constricta cipunt
renuiscere; animataq; et vola
tilia in auras et specubus ac duncis
qibus latibus abscondita mappi
ut ad eare lucis nivitate respi
rare ac torres resume; et cordis
leticia. De ceterisq; il plaudibus
litteribus unde hominiq; geruntur.

seres tū memoribus eis in aduen-
tu celsitudinib[us] et tota superficie
terre decole induitur et applaudit
et cognitulat² ¶ Era corda vni-
uersa deū pueri mente amaria.
pendite nūc qm̄ filiū nob̄ accidit
tū sole amata virgo secunda celi
regina preelecta ut sol fines or-
bis nūr̄ ingreditur et memoria eis
metib[us] mīt[us] rutilantius absq[ue] im-
be infunditur. Continuo namq[ue] du-
rica omnis ad tante lucis īmensi-
tate resolutur. in dā cūcta rōre
celestis gracie irrigantur tenebre
fugantur. lumē nouū exoritur
et gaudior[um] nob̄ materia mēsi-
cumulatur. ¶ Ibi ergo oſpes
mā gaudiū et leticia cordib[us] nūr̄.
patores mīseri i voce salutatiois

priorū p̄mis: te q̄ ex intimo cordis
 cū gemitu et lacrimis. et cordis
 deuota gemiflōrātione afflōsissimē
 matrem grē salutam! **G**audet
 pueri ad somnium. et ad letos ru-
 moreb corda exhilarant̄ om̄usa.
 sic q̄ ad tuā mēorā suauissimam:
 totib̄ estuo dīmī amoris incendio:
 te laudacē cupies. quā laudat orbis
 terre et plenitudo eūq. celi celoz
 et om̄ib̄ v̄tib̄ eoz. **O**mnis
 quippe cōture bōmitas ad tuām
 compasā dignitatē: sic est. quasi
 nocti late splendor exiguus ad
 solis imēsdam claritatē **C**e
 nāq dīna sapientia tā excellenter
 sua grā decorauit. et bōmitate tā
 multipliciter iuēstiuūt. vt sua in-
 coprehensibilis in te relucens

sapiencia desiderabilior nobis
reddatur et tua resplendens
cum vobis illustres mete puer-
to qui te laudauerunt ab inae-
quitate spiritu et ultra spi-
ritum non habeo sed tu ad me
ipsum redeo. h[ab]e intra me dicens
renolu[m] O salve pia Virgo
deus virgini. Cumque bniq[ue]
de tuo preconio lingua dicere potuit.
calamus scribere salut cor co-
gitac[em] potuit. omnibus illis simul
et conspectis et in unum manipulus
violae cogestis. ceteris multiplicata et
in finiebus multiplicata corde de
uoto aureo cum decoro. mellifero
sapore. et aromatico odore tibi
perire ad laudandum et te
glorificandum. Ogo beata misericordia

in eternū. Cū te intueror, celū
 sidero intantes splendore mi-
 thi videor intueri, padosum
 voluptatis me puto i habitare.
 īmemor mei ex magnitudine tu-
 stupes ex īmēritate glē tue; et
 plamās cū virtute. O alti-
 tudo dīnacis sapientie et scītē dei,
 qđ letibudo corde exultasti? cū
 huc nobilē cōsumū tā pfecti de-
 coris hunc mūdo i gaudiu cōdidi-
 sti. O erudi vngemales, nimio
 fulgo īcantes. O gene rū-
 bentes, o crines aureo splendo-
 re intentes. O felicissima fa-
 bia tua, crebras osculis filiū tu-
 desicata. Et sicut totū quod
 nte est, curioso dīne sapientie
 prudētissime sit formatio et

decretissime poenitentia. singulariter
tame miseris ubera tua que
domini regis lactaverunt dulcis nobis
sapiuit quoniam ex eis nobis vita pro-
cedit et dulcedo emanat. quod cuius
tobis sagittidos sanat. **F**elix
pronoe mulier illa illa. quod tam
~~tam~~ verum quod iocunda protulit
de hac re simus. multa excla-
mas et dices ad salvatorem
beatus veter qui te portauit et
ubera quod sueristi. O beata ubera:
quod lactaverunt christum domini. **N**estra
magis ab ubertate atque uberrima
fecunditate religene letatur. atque
terrigore ex fructibus virtutis dul-
cibus recreantur. **H**ec velud
hymuli capree gemelli. quod pasca-
tur in liliis. donec asperget dies.

et mulcetur umbra. **E**n cō
 ditor orbis corpora celestia ornā
 uit sideribus. corpora elemēta
 ariantibus ac volatilibus. nemo
 rafolis brevibus. prata flo
 ribus ridentibus. sed sup her
 omma congo beata. corpus
 tū sc̄issimis decorauit beri
 bus. **H**ec sūt due olue specie
 se et uberrime. lactic ac mell
 superis et inferis propnates
 liquore grē. Pomella mīei
 candoris. q̄ a frūto fecūdatā.
 et in ligno quod est i medio pa
 radisi collocata. fructum i morta
 litatis conferunt degustata. **F**
Hec sūt malognata aurēa.
 sperule ac lilia. beri salomonis
 templū adorantia. **M**andra

gore adouere in arte deliciarum
plantarum. botri vmerorumq[ue] engadidi
cordibus miserey leticiam cose
rentes. et tristiam de pessentes.
Arehoza quippe sunt vbea tua
vno. frug. actia vnguentis op
timis. In vno namq[ue] est luxuri
a et deliciatio terrena. in hinc
autem fialis aureis coruistione
norie plenissima extinctio. et
celestis quedam et supernaturalis
delectatio. **N**omus qui gustauit.
qua citissime et prissime oib[us]
voluptatis carnis lib[er]euamur. cu[m]
de lacte grecarum tuarum gustatu[m]
fuerit. **A**d frugitatem quippe
unguetorum supnoz. viridienti
serpentibus territi fugabantur.
et sustinere non poterat p[ro]nia

fate puritatis. Impleta tunc gau-
 debat vistern minne insolit o-
 sacuta. ligna pte obmigunt. spi-
 ritus vero in Dno exultavit.
 Oculi flebant. et dulces lacrimas
 deducebant. Ob autem huc suans
 sumus saporem. et diuissimum si-
 quore ducim tenet et frequenter
 ruminae pro tonamme totum
 debat. Clamatqz omnia interiora
 pariter dicenda. Quemadmodum me
 liora sunt ubera tua. Vmo. fra-
 grancia longioris optinet. Qui
 intelligit intelligat.

O mater benianda. salua ge-
 niture tue videlicet eterne sa-
 piens. bontate imensa. cum
 hoc totum quod habet ab eo sit.
 a que omne bonum procedit.

Nichilominus tamen aliquid est,
quod dulcis ac suauis iuueniesibi
videtur aua miseri. cu ad uocem
tua confugit. dulcedime et gracia
plena. q̄ cum ad unum spouale
accedat. quod exprimat eterna sapientia.

Gibi nam p̄fici sentit suauitas.
hic autem metu qdā papit
acerbitas. Iquidē illa eterna
sapientia baculo consolatio organum
subiungit districte contionib. En
mater beata aduerte potuisti
queries me suauitate verborum
sux̄ quasi lactea quadam lem
uit dulcedime. et rursum dñi
tione sua quasi austoritate vim
superfundendo michi timorem
maiuscit. Hinc ubera consolatio
me illam verbena exhibens

districe contions Et cu ipsum
 iam hie velud sponsu carissimi
 gaudere: subito dimitto eis
 recordatioe stupefacto: ut iudice
 meo deprehendam. Et cu mihi
 fac petere repulsus: et quasi
 ablactando sup matre sua ace-
 tosa exhibuit austicitatem.

A u autem quid. **Dile**,
 a planta pedis usq; ad verticem
 non est in te qd amplitudinis vel
 austicitatis. sed totu quod in te
 est. purissima est dulcedo. ito
 parabilem habens suavitate;
 omn aromatu et anguetor su-
 peras fragrancia et preciositate
 Cota formosa et suauis es. mil-
 habens duritie ul serueratib;
 facie benigna. abltu serena.

Verbis mellita suauis et deca
bonitate fecunda gracia plena
In te nam omnis gracia vie
et veritatis in te ois spes vi
te et utilitas Domini cu lacte
sugitur a sapientia eterna sed
fruus tuus melle a te suscipitur
Dulcedo purissima. Quae sit h
ubera tua dulcissima pro sub
sunt hec suilicet q; omnes patr
ies sum recipit benignissimo
et receptos tuo si deliter reo
filias filio O Ihesu my pre
nosc miserere En tu sum
rege peccando pdimq; cum
angelos offendimq; cu etiam
nobis metipsib quies sumq; et
omo quid age debemq; neso
mq; h^o plu restat misericordia

ut oculos cordis et corporis ad
 te leuemque opulū querentes.
 amelius petentes **O** exulta
 tio cordis mei. vma spes et
 gaudium vite mee Tu scis quo
 ciens amaro animo cor
 de tu bato, facie sacrimosa.
 cu deū offendere et me
 filium gehenne futuru estima
 bo. cum immortali endiq; val
 latib fuerit oculos ad te piis
 sima virgo leuauit et tuo ad
 iutorio virgo beata picula rūta
 euasi. Gaudemus alij de sua m
 notencia; alij refetur de mitoy
 suor copia; alij imediate de
 dei. exultet misericordia
Tu mater mea: tu spes et
 solanū vnde vite mee Cum

totus de deo et de meipso des-
pero. In te cogitando te comedo
rando quasi de profundissimis
~~theozauris~~ tenebris remissio.

Tu es gloratio mea salus ho-
nor et virtus mea. Sed unde
michi hoc opus mea. Nimi-
ru. quia multos habes dilectorum fi-
lios. quos saluare potest sua inno-
centia. quibus propria suspectum bo-
na opera. qui dicere possunt cum iuste.
Neque unius reprehendit me cor-
meum in omni vita mea. Quia me
tor et luctus cordis mei men-
sus. Mater dulcissima mater
nostria. Mater misericordia sum
qualiter. qui patores sumus. tra-
scis. quia tota vita mea est repre-
hensio pura. Eni responde super-

infirmum tuum Ron su dignus
 vocari filius tuus. fac michi
 sicut vobis de egroribus tuis Recor
 dacie pia mater qd matres su
 ob sollicitatio fone soleat filios
 egroribus; eis qd appeti magis; et
 diligenter adhibere curam
 Tibi delictum est pauper; orpha
 no tu eris adiutor Tibi nota
 sunt rationes mea mater pia. in
 firmos tu visita. mortuos re
 suscita. et da menses solacia
Recedat ad sapientie lumen
 qui iuste et sancte opererut.
 Deu me **E**go autem miser per
 tator lacrimis totius physicus;
 sub tua protectione confugio.
 non audiens ad proximam tate lucis
 undas et egeno appare sed

ad te matre aspicio Tu spes mea.
turus mea in qua fine tota vici
mec ostium et salutis Si quod
absit inde natum tuum pati
rem dapanac voluerit permanens
piissimas hoc faciat Si autem ex
gratia salvac decreuerit te me
diantur salute michi mitte dignus
Ego a te nego vanus nego mortuus
nisi impervis nec t aduersis iniquis
volo separari O myrra si quod
absit dei mei misericordia nebus
fruis obliuisci voluerit tu nunc
obliuiscar te nunc dimitte me
moria tua sup mel et fauor in
ete meo indulcerat facies et
in te exhalerat cor iocundatur
et tota vorta mea pariter exultat
Nec imento parentis omni ab

uberibus consolatiomib⁹ tue faciam
 fin tu pia nosti que misero per-
 catori remedia salutis talia am-
 tulisti. Eya ergo adiuvata m̄ta,
 sume pia surge propria. conuer-
 te illos tuos misericordes enilos
 ad nos. et placitū vnguentū a
 nobis tocens offensum. Tu nāq;
 reor es adiuvata. ideo accede pro
 piis. et pete pro nobis quiescumq;
 nullum em tibi negare poterit. filio
 gnosti tibi dilectu^o eterna
 p̄us sapientia. Ecce nūc in pat-
 cimū meū corāte adduco illa ma-
 tre tua dulissimā. tibi ea p̄mitas.
 me post tergu suū abstundent. oai-
 lob an facie glē tue lenacē nō au-
 denib⁹. p̄ ipsam cupiēs exaudiri.
 Ipsam queso honora. ipsa vñate

Qualiter tu quicquidem tale nre
potis repellere? **N**e si etia milles
es in die accesserit, repulsa non
habebit. **E**xaudi exaudi me dñe.
pro tua bonitate: et matribus tue di-
lecte honore singulare. **N**a scit
relesti pñ et genitori tuo te ad
uocatu exhibeo: sic tibi delectam
matre tua ut mea auxiliatrix
exhibeo. **V**er impñm meū supplex
grate et acceptabilis pacie mag-
nitudo. **N**unc igitur o p̄clara
sapiencia attende m̄t̄ glorioſa
Respite oculos huius dulissime
matribus corā te prō nobis m̄ter
pellantibꝫ quibus te materno in
gremio gestans, tā placide itue-
batur, genas eis roseo colore per-
fusa, quibus facie tua deliciatam

materno affectu sibi sociavit. **D**
 q̄ felicia labia eaq̄ quibus ob tuū
 benedictū oculos presulgitos.
 ac singulos nobilissimos q̄si int̄o
 ciberrime osculata sunt. blanda
 miscens interdum et oscularer
 bis. **C**erne manus has que tibi im
 mistrauerūt. ubera dulcissima
 ac felicissima que te lactauerūt
Op̄issima dulcedo. ecce fas
 no est. ut hec inspicias et reme
 morias tante matris ate q̄cū ne
 getur. q̄ te dñm celi ḡnauit. ge
 mit. lactauit. fons. et ad mire
 menta v̄si perdiuit. **R**emīscē
 q̄sd om̄ seruicij et exhibicionū.
 que tuis i infantilibus annis ab
 ea recepisti. cū te i gremio m
 fante delectatū tenent. ocellos

videntes ad blandientem tibi matrem retorsisti: et brachia deliciatissima tibi aridente aplexata fusti: eamque pre cunctis tenerime dilexisti: omniaque dolorum recordacē quos sub cruce stans in pectora suo materno ptiluit pro opassione affectu **de opassione**

Et tabut manus iuxta matrem gracie ihesu mater eius
O verba loca opassione. Quan-
us enim o vista mea ex mis-
mis monere vos debeat dolores
et afflictiones tamquam saluatoris
in cruce pendentis: nunc tam
singulari nobis qui aliquā tenebo
patet suoluti: nūc aut ad introit
gemitis dei ad lucē reductis: nū
conuenit tate matri iuxta crucem

et in mesum dolore pacetib[us] filij in
corde suo plenissime sustinens.
specialis quoddammodo ac peculia
ris operati ex medullis cordis mire
Per quam em miseri atque consola
muntur. iusti et valde ut ei q[uo]d paci
entia operantur. Et licet ut dignus
esset sibi copati non possumus salte
eum dolore ad memoriam reuocando.
deuocione cordis nostri prout
possimus fideliter excitemus. Ag
mitudinem pro luctu pie in atrio no
bis agnotam ex manifestis nobis
doloribus velud alonge colet
trutando inquiramus. **I**nter
roget igitur se prius vniuersaque a
mator. si illud amabile q[uo]d inter
se amat. ignominie morti tra
ditu videret. quoniam et hoc dolere

contingeret. et q̄d vehementer
passione mouetur. licet tale quid
nō amas in se minime paperet.
Hec p̄uis animq; reuoluat. et ex
hinc c̄dibile nimis erit. q̄d de en
dolore dici potest. q̄ pre multis
mōribus plus amauit et doluit.
cū dilectū morte tūpissima con
dēpñatu vidit. O maria. quid
cordis erat tibi cū nūp̄tē stabis?
et ihesum bñdon fructu veneris
tui sic suspeſū ceſuebas. Ut
q̄ ratiō hoc dictat. expiencia p
bat. vobis amoris approbat. quod
multū delebas. multum delebas.
quia multū diligebas. Si em̄ sola
memoria passionis filij tui nō mul
tos deuotos ob magna copassioē
quasi examines reddit. quid fecit

crudelissime passionis p̄nia in ea
que ipsū mundi salvatōre patien-
te generauit. Si h̄c memoria
tanta feruet i corde p̄torib⁹ o q̄
tu estuabat i mente st̄issime m̄rit⁹.

Virgo b̄ta sancta; q̄to quib⁹ expt⁹
amoris dulc̄m s̄m ferient̄ diliḡt;
et q̄tu d̄lct̄ p̄nia honorabilior
ac delectabilior ac utilior sibi ex-
istat. tāto eis p̄natio maiore tristia-
nā adducit. Sed vē et abs⁹ omni
dubitacione credo. q̄ dilecti tui q̄
ta d̄lcta p̄nia in omni gratia octoz
mōrū p̄nia impossibiliter excedebat.

Referat ergo nobis mater si
filū in tanta dilectione habuerit.
ut ex coletū potuerit. uel cōtra
tristari. Procedat nūc i mediu-
et taliter nobis r̄ndeat. diuina voce

corpoie qđe absens. spū vō pñb
et dicit **Q**ui me huileman
tilla ex grā dignati ē i matrem e
lige. ipē cor meū sibi ostivereat
ardentissimo amore. Ut insquā
mī de ipō et i ipō spū meū sum
mā letīa et tristīa posset reci
pere. **N**a i ipō cūcta possederam
qub̄ dilectio. erat mīchi tunc or
bis plena possessio. **A**mma mea
ibi erat. ubi ihesus erat. magis
in eo. quā in me ipso iueba. Spe
ciosū forma p̄filiis hominū ~~erit~~
inspicē. eat cordē mei iocunditias.
dumitate eius n̄t̄plari dulcis sua
nitas. Logitne de eo mīchi presta
bat gaudiu. Deo logu du lassim
fuit solaciu. Verba ex eius ore
audire. suauissimum m̄ erat erga

nū pē cordis mei eāt specula:
 oculorū meorū spectaculū Cœlestia
 simul et terrestria queq; bona.
 sua michi p̄m̄a optata p̄bebat

Rum igitur filii vnguentū
 cordis mei theaurū p̄ciosū cū oculis
 elevatis vidissim sic optepti
 biliter i' ante cū latrribus suspe-
 sum. et doloribus angustiatur ad
 q̄ intolleabilis michi erat hic
 aspectus. Q̄q̄ lametabilis et pe-
 nosa hac visio michi fuit. Imina
 mea p̄ie dolore cōcinebat. Vis-
 tem maternam saucabant. et oīa
 ossa mea comorebant. Virtus
 oīs euānuit. sensus a me reces-
 sit. et calamitas imēsa me op-
 pressit. Oculos lacrimosos sursum
 levavi. silentium mē supeſū vidi.

nec sibi aliquo solacium ferre potuit
Resperi deorsum et cum dolore immenso vidi eos qui meum thesaurum
rapuerunt et tam crudeliter rex anteb torquebat. O genitrix quam mea
in me angustiabantur quod magno
dolore cruciabantur sorde puerata e
ram quod ipse filius meus michi cor
meum abstulerat et simul secundum
crucifixum tenebat. Voce pre da
more amiseram quod vix loqui possem.
Deseri pre dolore: cornu pre me
rore. Desumpto ante utrumque spem
in heretilia et filia uba primum peba. O
gaudium et exultatio spiritus mei
lumen oculorum meorum quondam
vidi te cordis mei cum leticia et
exultatione: nunc autem quoniam imen
sa tristitia et merore. Henhen

me q̄̄ inseparabiliter te nūc pede te
 mitueor. **D**omini anime mee,
O consolatio vñca vite mee.
Tolle q̄so tecū matrē mestissimā.
 quia mori valde nixio. vnic̄ sine
 te aplius nō potero. Nō me si
 li dulcissime delinquaſ. sed me
 tecū pariter accipias. **I** q̄b m̄
 det ut ego moriar pro te. **D**
 dolores incopabiles matris or
 bate. destitutio genitriab desolate.
Hoc etem video in quo vita mea
 et tota salubr̄ mea confundit. **F**
 Tunc hec et similia h̄is verba t̄sha
 mater mestissima prosequitur?
 filius dolorib ſumpsuſ quodā
 oblitus. dulcissime matrē coſo
 labut. dixerit et recedent me
 licet auſt. et discipulo q̄ ſingu

Pariter diligebat recomendar. Cuius voce filii loquitis cor mater
mi pcepit dolore vehementissi-
mo estuare cepit et gladius me-
roris aiaz matris fidelissime
transiit. In uali manu sursum
pro cordis desiderio tigere cu-
piens dilectum meum ut vel sic
dolori et amori melius consule
potuisset. Cuius aliud solacium no-
habes. Saginae sumatam ex uol-
neribus filij ad tamen usq; stillate
minia cu audiatur deosculabur
uitatu ut facies mei de core
filij occisi saginolevit reddetur.

O si viduisse in illa hora
fiametabili miseria matris fi-
lio suo copatientib; dolore filij
matri q;dolentis matre profi-

leo morituro mercede filiu ma
 tre desolata dulciter consolante
 sine interno passionis vulnere
 hec audiens et vide non patueret.
 Tandem igit post exhortatione; filiu
 cui de cruce deponet o qd affec
 tuosissime brachia eis depedenae
 suscipiebat; et mortuum filiu meu
 gremio materno colligebat affi
 materno pnm amplexabar fratre
 mortui lacrimis rigabam; et rete
 cia vobis frequentibus osculis leon
 ebam. **R**ecognoscenda; **D**icunt cor
 dis mei intuebar; et ecce mortu
 erat. **R**espxi ite; atq; iterum;
 et nō erat vox neq; sensus. **T**oq
 bu ei; et nō ruidit nichil. **H**ug
 eba a genitu cordis mei dista
 bant nāq qm mortuum meū et

thesaurū meū auferre et sepeli-
re volebat? tūc fleba et gemitū:
et voces lamentabiles dabam. Co-
pre dolore coactebatur: tū dilān
filium meū, matrem brachij.
q̄b̄dictū auelle conabantur. fa-
cīe meā lacrimosam; ipsius vol-
tui applicabā. Facīe suā sepuit
inter manus acizneb̄ c̄ bruis m-
spiciebā et gemitā: qm̄ amāitu
dme repleta era. Nec eit qui
hec intueretur: et matrī pacienti-
no opatet. Dēmū post sepul-
tum filij: tū magno valde dolore
redictū fui. Sed in ei⁹ resurrecti-
one tū ipm̄ tu glorioſu vidi; ple-
na q̄solatioe; recepi. et sic matrā
dolor; nō māc tūfūt spūlū gau-
der. ¶ Hancū dīgim̄ uba.

Ponit nob̄ q̄ her nō sine ge-
 niti et fletu audie potu-
 mis. int̄ spere sermone tui
 ego mater cogit vehementia me-
 ga passionis. et conseruatio facio
 lacrimas quibus tibi oratio pra-
 ppalium. ex int̄mis visceribus
 cordū m̄orū. Q q̄ndicatu est
 cor. quod tibi ex int̄mis nō apa-
 titur. q̄ male expediti oculi. qui
 te sit flente videntes nequaq;
 queat lacrimari. Quā frigidū
 pectus quod ex his nō gerit.
O utna ignoratur tecū simul
 ora ossa m̄a. **B**enedicta brachia
 tua. inter que ia dilectū recli-
 natū video. Gene q̄ rorificē ma-
 tris felices. sanguineo colore ver-
 nantes pectus tuū maternum.

supbenedictissimū. tñ doloris
contentiū. sup quo iā oculis
cordis video regē mēū reclama-
tū. O reclinatoriū aures pre-
cunctis thymos eburneis se-
dibusq; deauantib preelectum.
ad hanc horā seruatū. ut auto-
re rite supportet vita priua-
tum. q̄d quid dicas. En-
corace mater piissima mēte la-
trinosa iā positib te obsecro
et adiuro i Dno. vt m̄ tuum
carissimū thezaurū. rege et
dñm mēū pro me passū et
mortiū. sub hac forma q̄ ipsum
iā i tremo tue sub signo cru-
cis pallidū et luore plenum
meditationis oculo intueri pre-
beas. ut hoc ipsum qd' est. ceras

sions et doloris. quod tibi corpora
liter et p̄nialiter tūc gressū fuit
tagi matris: michi salte spūaliter
et memoraliter prout cōpetit m
sero p̄dri cōcedatur Da michi
saluatorē meū prebe quē diligo;
quia exprimere amplius non valde

Misericordia mīc mā mea dilectū
de dilecta et dilectionib atq̄ cōpas
sions affūosissima ei prebe m̄dia
Con dñe m̄ salutae meū et
liberator meub amor meub et glō
rificatio dñe mee eccl̄ mīc adiūti ser
uidissimo totus ab omnibus abstine
tus. oib⁹ omib⁹ amime mee eccl̄
simil collectas i vñ ad te contor
te attente intueor. tu omni insu
et conamine q̄tu vñq̄ possibile
fuit. dilectū a dilecto amoroꝝ per

spectari. **E**n dilecte mi^c cordis mei
tricliniū tibi soli seruatū. et huic
mūndo clausum ad hac vocē rese
natur. te suscipere cupient. p^{ro} illa p
sum simū om̄ desideriorē mee
ad te sic iā se ad te expandens
dilatatur. veluti tū rosa ad gelu
noctis clausa ad solis radiosum
splendore se apire festinat. **A**nnua
mea tota amore calens. brachia de
scendit suorū amplissime expedit.
et tibi gratiater accurrit. ac mē
cadentes lacrimas i amplexus tuus
spinales. **G**ra tota salubrē. et sit
tali igneo ucheineter desiderio. af
ferti feruidissimo. te mīc mīte
brachia anime mee suscipio. **T**e
replector. tibi umor. cū rēuēntia
et laude. et ḡāz actione te ob

feras p tua misericordia ut huc
prossim morte frustrari me ne
permittas sed me misere ad grammare
ceptu tibi omias tam efficaciter
ut neqz prospexerit aduersa me
a te omnia valeat separare fate
oculi mei pallida facie tua fixe
intuentur tota anima mea amore re
soluta. O lumen tua sanguine celi
entata celestis posulantur.
omnes qz vates et potecie mee
fructu passionis huius lacrimose
passantur. Dubiumbra namqz illa
qz dudu desideraba me sed i sed
et fructus eius meo dulcis gut
turi meo Nec inmerito sunt
enim non nulli qui de vite sue gau
dent. pueritate. alij de meritorum
sue presumunt multitudine. aut

exortationis spiritualium imensitate le-
tantur. Ego autem quid. Ver
tota spes et solatium meum ex tua
dependet passione; et mentorum
tuorum magnitudine ac probitate;
et matris tue benignissima pietate;
ut tu solus nosti: qui pauper-
tatem meam considerasti. Et ideo hec
dominice passionis recordatio. Ce-
nnichi in cordis mei dominio af-
festiose recordenda; et verbis
ac operibus opitulante gratia
prosequenda; et omni cum honore
et reverentia semper magnifi-
canda. O rex regum et domi-
nus dominuntur, que sic mor-
tificatus et misericors afflictus, om-
nis fidei, pleno affectu anima
mea iam amplectitur, conade-

michi ut et te gloriolum atq; sub
liminem et supra astra celi ad dee
te suu patris sedente p; heminter
vide merearis **S**ed et tu vir
go beata mater piissima que me
ta crucem filij tui stetisti et dolo
rib; eis vulnera in anima tua ef
ficaciter p; pensisti ac sanguino
eius aspergime rubricata fuisti eius
soli fidelitate perfectam us; in
finem servasti et magno cum do
lore a humulo filij tui separata
fuisti: tibi hec omnia compassi
onis vulnera pro singulari glorii
ad memoriam reuoco virgo p; a.
Et sic mit; q; affectu deuoto inter
cordis mei brachia o mater ve
neranda te exvio: et compassio
nis te lachrimis assonans p; fortu

ciuitatis quodam iherusalem ad dominum
reduce p[re]lator[um] gestorum sub excepto.
sic mater gre[ca] in extremitate hore ex-
animis tua[rum] mea letat gator[um] discipulorum
eternae sapientiae de corpore ergastulo
executum a te suscipiantur et ad illam
sanctam celestem iherusalem cum gaudio
peducantur. Amen

Quā utile sit in hoc seculo
pati tribulationes
multas seruus dei et utili-
tate eorum tibi est ex holo et ep[iscop]e

Onus plamini q[uod] plamini p[ro]le
 mea d[omi]n[u]s vester d[omi]n[u]s n[ost]rus
 q[uod] spina e[st] grotq[ue] mida in
 plus q[uod] oportuit v[er]itatis subiecto.
 In nocte aduersitate p[ro]p[ter]e i[n]cris et
 p[re]pitatis remedior[um] oblitus salubrit[er]
 cepit ampiam. et corde mesostino
 aiaz sula cora deo effundit. et q[uod] passi
 fuit adissa quoddam astri appassio.
 t[er]tii carbones desolatorios corde ignito
 ad morta renocat. et lacrimas ef
 fundit vchementes. Tu autem sa
 piecie discipuli non habet ad
 manu[m] vnu spm i[n] aduersitate
 p[ro]p[ter]e laborate refouet. ecce
 ei deside ranti et suspiranti.
 inueni me. quidam pulcherrimus
 transione p[ro]fessus est. q[uod] sibi instru
 metu q[uod]dama amicale. q[uod]

psalterium d^r crucis signatum ad manu
pertinet. mete^r eis iteostimis sp̄i
ritualibus fecerant. p̄cipiebat ut io
cide et sapienter psaltem. et corda
tristia seu menia r^diae ihu deo sue
letificaret. Sed et mlti aic varijs
lagiounib^s ac reb^s i^mmodic labora
tib^e. ei p̄ius assistentes ad solatium
laboris sui hoc ab eo fici huius
sufflicabat. Qui accepto manu eis
psaltrio ad se redierunt. et profitu in
telligent. cora suo exerto cur.
mne assupto a d^r ophico. sic
excessus est Cosplannim. cosela
imi popule me^r. dicit. de ar
Cūq^s h^r et filia tōso latronib^s
vba ad lementū dolorem
animi mentis. p̄met. no
luit cosplannim. si magis ac

magis tristia cepit Verba namq
 dulcia dū mēror tauri est ceda
 tristia reddit tristiora; sicut et
 armōna ut fētū letū reddit
 letiore; ac triste tristore. Sed et
 anima duxit dīno flagrāb amōe;
 q̄to suauiq dīna p̄ntia p̄spati
 onē amara in se experitur. Fato
 plus totū i lacrimas ex impensa leti
 na resolutur. Eodem mō accidit
 i p̄pōto; ut aue lagūeti materia
 gaudiorū i occasione vertetur tñ
 trax. Nā qui p̄caq ride debue
 rat. flere cepit sup modū. Int'
 rogata aut̄ tu fleret. vel quidm̄
 habet; rudit. Dmmitte me; vt
 deflea dolore meū; qz aua mea
 nalle i amaritudine est. Qui dix
 ei Quid p̄missis est? he mēt

Et r^undit En ego infelix in annis
ad huc adolescencie q^ustus; ab iⁿ
annca mⁱ assum^e; ut eiq^uleto fructu
q^uo^datio; vita agere felice Et cu^m int
tas vidissim et optione mⁱ hab
habere; vna retib^u pulchrior ut mⁱ
videbat; coplauit oculis meis Pue
blandis sermocinis et amplissimis
comissionibus se mⁱ exhibet; ceteris
obi^s spretis; ea q^uensi; et sponsa
mⁱ accepi Et cu^m ne dui apud ipsam
mansissen^t; et me salute magna
ex eaq^u collectu hituru speare; p^{re}ce
lor de amica facta est inimicis ag
nq^u iⁿ leone mutat; et tota vita me
a ipa mediate dolore et miserari
pletur Du em iⁿ domo meas cura
ut putab^a residere; et vedi ar
bor frondosa necdu maturis in p

salutis tori etibz remob est. De inti
 pere ac fructificare: her quia anima
 existimauera manu sua extedit:
 q me: et floes teneros algore hy-
 emali obstratos arefeat: frondes
 amissit: fici decorticauit: et dum
 adhuc ordinis suendit Hostes non
 crudelissimos q me suscitauit: q
 me die ac nocte ~~in~~ affli-
 gentes: omo ne parerebat Quidq
 du appete resistere: eoz frequti in
 sultu nimini afflictio: corpe itepi
 in nemli languede: et animo qui-
 des terna multa atabestebat Post
 her de loire addens dolori et nolnq
 vlneri apponet: parere vincum
 dulcissimum: cordis mei tpsale sola
 tu q velud anima mea diligebas / ipa
 malbastulit: et me desolatum reliquit

ISi vides i tpe illo q̄ lacrimo
sis ~~multis~~ varijs flent et evulsi
in celā suspexi petes. ut morte
dei m̄a sua i misericordie querere
res; et ap̄ afflictione miseris manū
sua paup̄is relevare; pia vestra
tua quocū fringet. **V**ed ecce qđ
cu lacrimis tibi dicē rōgor. **H**ec qđ
pfatib̄ sum sponsa crudelissima
furore sum; q̄ me exēnsi hanc
modū. **N**a duab̄ solis eius habui
relictas. simul & scutella mea
edentes. et pat' meū libentes;
et utilitati mee vñus subserui
entes; et dū animē putare. ne
mūt lupi vesp̄ini. **R**ouculab̄
rapuit ac diripiuit; omni morte
corpali infelicis eas laoriantes.
Cuiū flent et evulsi p̄ se

non rissem. vix tandem cum mag-
no labore pte aliquā mortis
vi extorsii quō si pastori due nu-
ra pendit erat de cōfessione
Cūmodū videns adūsatē mea.
mannū sua. sanguine ruente mor-
tuoy pte timent. et me in
frāce tangēs atq; sanguine coag-
gens. op̄plorū me inspicient &
dit. tribulatioēs morte infelio-
ret inīsir. et clāritate lucerne
Infatib⁹ extinxit. vōcē iocadita
tib⁹ abstulit. ac leta et rūmer
sa rara trahit. dolorib⁹ seu issim⁹
et mordib⁹ cor meū a sc̄mo
vō. deorsū convineant. Flebat
tūc multa pia corda q̄ hac vide-
bat. et alioq; ingemie nō illi
ptora sua patinetib⁹ vehementē.

gissime afflictionē operantes Qui
nam autē illuc stantes miserū
subsumebat caput sua mouen-
tes ac ei q̄ p̄acebat imp̄antes.
Cuius multas morer. Entri-
bulatio heresiis itam iuaserit
ut ego mors q̄r̄ uno tm̄ ut dīa
grādu dīudēm. Nec adhuc
despat̄ heret̄ quā maxīe diligebit;
h̄ istis tribulatiōib⁹ nouah cōti-
nuavit. Etēmū nēm⁹ folior⁹ re-
misiū vīditate tu magna labore
et studio a pueicā mea plati-
uerā. cathedra honoris q̄tēm⁹
de q̄ glaz et honore me recep-
turn sp̄abam. Tūq̄ iā t̄p̄ub ad eff.
ut i eo fruer̄ labore. cathedra so-
ueratur et ne m̄q̄ i altiq̄ dīmūm
redigat̄ et labor̄ oīb̄ pdituit̄ ac

fimb mfectu frustat. Et sic velud
 i alti elevat: allist me valde.
Hijs malis adhuc recenter c
 sanctibus magna misericordia quā
 dā velud serpētū et cāsalū vene
 natorū adūstū me mītānt. que
 vehementissimo impetu me iuase
 rūt. nūc sīmūl. nūc diuīsūl me
 affligetēs. **S**patētūc era larmū.
 et sōciū strūtiōni. **C**anes rabidi
 adūsti me lacrabat. scorpiones
 a secrēto volneabat. Serpetes qdā
 vento fetido i me sufflabat. ac si
 bilabat. et facie mea cōspuere
 nō verebāntur. **V**icq dī que pena
 rū me sedētes ac illudentes.
 vita mea ad amāitidmē p̄duc
 bat. **Q**uid plūta. **T**rus nō suf
 ficit i si singula adūstāritas mee

flagella quibus me usi ad hanc
horam castigavit velle enarrare
Ded dico libet cuiuslibet secretum
meum michi secretum meum michi
Hoc autem ex habundancia cordis
per vocem vocis tue gloriam omnem
de plenitudine cordis sumus
cum defluentibus lacrimis violenter
emuperit Hoc cum discipulis audierat
intellexit misericordia eius deffro
sitionis esse sapientiam quod suos amato
res ipsalibet confuerint et bulationib
probare et probatos sibi et amicis
copulare Et quidam ad eam dixit
O Domine sapientia ab iusta ipsam
tabilis o totum pietatis pelago
incinabile quae sic affligit diligentes te
et te modicum amantes
collo pretiis mcede erecto

In ignoras tu q' et plasmator omni
m' insimitatis humore debile m
m' et fundamen' et corpus q'
corrupitur infatu' agg'nat anima.
ut no possit sp ea q' ventus sunt
inspirat si cogit magis ad ea q' in
spectu s' inclinatus habere.

Dilectissime deo et consolationes
m' ab clementi' considera et v'letum
pacendi presta: ac corda malida
tuis gratissimis consolacionib' ex al
to confirmata. **C**ognoscere

Firmisq' receter' progeniti' ma
teriu' refugiu' arit: capere vba
petat sed cu' ad me' menta debita
puenerit: lac deser' es cacumina
metu' petit: inter silia pasatur:
et gregi suo libere sociatur. Due
rilia iura lacti debita. anozu' ta

matuitate tūscendisti et pūs est
ut ablactari a lacte. amulcus
ab ubelibus. nūo rīor fortū ad
ingāris Exigit cor dīste. quid
age debet. et q̄ pācēter cūcta
adūsa debet. Iustus. ut pīter et
tu tribulatōis plati. cor mīo
gaudio sime sime socieris. Igitur
ad cor altū astende. suspi cōge.
et pītūq̄ respice. ac vide om̄
scor turbā timabile q̄ a stō sūt.
et ~~dāte~~ inaduerte. qm̄ oēs q̄ m̄
singulāter placuerit. singlātes
q̄ in tolēancia adūsitu probati
extiterūt. Et ut de actis oībus
quoz infintis ē nūs silcam. ecce
ad manū est puer christianū:
scdm̄ cor dei. Quātak m̄q̄ ondīsi
m̄ tribulatōes mītas et malas.

et quis Giustificasti me: et de abyssis
 sic terra regi rediuxisti me.
Joseph futurum domini egypti. a fratribus
 suis venditus. et a mala muliere
 male famatus. carcere ali custodie
 fuit macratus. **S**ilencio nunc per
 transierat abrahā bñdictū dñm moy
 sen elam a dno: et ceteros pñarchas.
 pñhas. et aicos dei alissimi. que
 logaminis spes. ne inerito spe
 celū pacie tibi esse debet: et te
 cordatu reddē i adūsis. **I**nterroga
 gnatos singulabz. et annūciantur
 tibi: maiores tuos: et dicet tibi
Externo quinque eb. ignoras mito
 uti et certū tuū. et videbit q̄ ri
 diculū est qd' patibz. si quod patibz
 librae debite: et patibz passimbo
 voluit opare. **E**cce psalmus ḡm̄z

nobilitate i signis seru lignea
seratur. Ihemus i vto sacerdotibus.
qui die hominib no quipuit. lapi
dibus obruq aetematur. Ezechiel
et i deliter exerebrat. Daniel
un desiderior si latu leoni pro
icitur. Tres pueri camino ignis tra
ducuntur. Job ex pacie i manu tui
i thindit. Ithobias ex eum. Macha
bei cruciabibus exquisiti simis inter
emphit. Et his quid prece bona
tpalia in reprobatione accepterat
Porro ab inicio ecce nascens i gen
reloz un patit. et violenti rapi
ut illud. Non videt apostolus auctor
meos missimos i hoc modo degere
et fame et siti frigore et maledicente
laborae i carcerib. et plagiis. ac
mortib. se expone. et oibz vite

punit labibz et angustibz tracē.
 nec defice i t'bulatioibz nec q
 rufosit mīstē vobz velud tu
 scas. sed grande i ḡtumelis et
 i t'bulatioibz letmī. Beatoz q
 mīrēs quibz audiat aspice. et qdū
 loſh et d̄ſ diſh eſſe. Qui ludi
 bra et verbera exph̄. vīcīſa et
 carcer p̄fessi. i numea toruſet
 gna p̄ſſi. gloſſificē ſenati ſuſ.
 Conſeffereb ar v̄ḡmēſ. longu
 ducētes mīntrū i corpora ſua tu
 viñſt et qnūp̄yſ auaſſerunt. Quid
 fecit alceunt. Quid p̄ſſi cuſta
 rhq. Quid deniq; adhuc ho
 die in die p̄ totā fidei p̄fancosā
 latitudinē p̄ amore dei patut
 inueniēt et v̄ḡmēſ. sed et qnūḡ
 te ar v̄d̄ue deuotissime. qmōz.

1 viii

Ex

magintudo t'bulationū si q̄gma
est? silentū orituo q̄tulost i pone
ret. Nonē ad mōrā r̄uocab
ex^m mēoriale valde de fēia qui
qata deo deuotissima. q̄ veient
i confessione l' aperuit q̄lter p̄
amb cu māitu suo vixerat, qui
no ut homo. sed ut leo fēci sime
gladio enagiato ipaz mōtociens
impeticat; et i numeris vbeib
et q̄tuelib m̄lres st̄z atq̄ pudicū
flagellauerat. m̄tantū ut singul
horib ad aspon vni morte i pro
iustam phorrescet. q̄ oīa duot a
fēia patientissie fetteb. n̄ nemur
n̄ clamab. p̄ salute ipiissimi ab
ora dū tam duote supplicabat.
M̄dne tūc sūsū responiebat. ac p̄
tib tundeb. corde v̄tido xlamas

Hic te nichil pati, si orose vagi.

Preterea ad huc iestat locutus ut
tibi melius credas. achilleum
cordis tuus in mediu[m] reseruare. col
latrices scilicet.

ac virtus patrum.

quas condic legi.

ac relegit. et a quibus in admo
dum libenter duelleras. huc
diligenter inspectis. satis mira
bile est. si no[n] in eodem tempore.

ut variena didiceris in iudicis.

Vbi est tuus arsenius? macha-

rus quo deuenit? Oblitus

es anthomij? paulu[m] et hylari-

one p[ro]cessisti? Congrega disper-

siones cordis tuus et remiscere

p[ro]p[ter]e diuissimorum q[uod] i[ps]i theban-

de et i[ps]i cypri p[ro]tib[us]. ac reteis

hemis longe degeneret et recessus
motu proprii petulantur. anfr
tus siluarii petentes horridam
vastitatem. Deseruisse hem
is si erat. ibi ab
guarans appetitus
semoti. inca adiuta
tolerantes iactibus admodum bilium
superavit puma. Nonne crudelis
tis tu nos pessimis. et societas
cor cito mentis affatu tota
omniam cupisias. et q. eis pif
serendas ut. modice ministrari no
dis. Vit inter tot scemus.
simos milites desiderios habere
et sponolemnia tempestare. Abiit
alibi Tempus iam pterunt
Est in omni mutatio et abire
amodo pueri et prepuui te

~~ad bella robustiora~~ **D**isponus

Tere tatorum punita memoria
tagi misericordia uiuere et in or-
tua tribulata suauia melle induco
rabitur. **T**um hos viros gloriabit te-
lestis ante milites exercitus, et co-
gesta stipeda paup' vinculo onus
cordis mitior, perfecto me nichil
esse nichil quod pati me, tu genitu-
cordis exclamo: sed si aliquid trista-
bile me habe' putaba, ad eorum aspi-
tu perdo suavitatem quod suspicio. **S**ed
velle stie' pty infortuna consularia
et tribulatoe' in solitariae salubritatis
ut etiam meitorie existimat, et ita,
quare amicos potius adiutorios quod si
periret ecclae solentibus.

Damnia
Tua interrogatio' tria ut pri-
dein dubia tibi plaudenda posse.

Videlicet de casu, de modo, et
causis tribulationum. ¶ De pri-
mo hanc sententia fixa teneat.
¶ Nulla tribulatio sicut nec quin
alius est ex fortuna potest di-
casualitatem ad prima rem
causam, licet per reductionem ad hoc
vel illa leges casualitatem. ¶ At
Vnde quod est occidere ad usitatum, en-
mitu et prudencia gerit, cuius
utile civitate res recte sunt; et
suo esse quoniam. ¶ Vnde de
involuntariis tribulatiis basi sit de
quod licet involuntarii ratione huius
non sit invenire. Verbi gratia si pri-
dens animo hunc quod involuntare illud
est voluntarie pati vult, et
voluntate hacten rebelle ad regia
dei inclinatur, utile facies. ¶

nititate? Qaut dubium quoniam salubre
 et intorid fuit hoc qd' an pesti
 feru videbat et ad spaaale int
 tutu pficiet i technetu. Sic re
 uera dei sapientia in modis apri
 pie mudi ad se iuntus trahit et
 rebellis mentis copellit. **P**ed que
 clu ut pluim huc adiutus deprimia
 tur. Horum prompti pro roe habent.
 qm in pm sunt sensi sunt ad malu
 ab adolescencia sua; spidea est
 via electorum spinis tribulationum; ne
 novia delitacio matiam pbeat de
 hincundi; sed id elius qm ad
 in ymis qtimis tribulacionibz pre
 mitur ad superna tende etia iunt
 cogat. **D**isipulus **T**ribulati
 ones regales viles quide et salu
 bres esse discendo; si modio et

possibilitate pacientis non excedant
Ved ecce eoz pma afflictua tam
vehementer angit et mouet : ut i
terdū q̄ stutē humana gredē in
deantur **C**apitula **N**ic
meh actoꝝ follet ee mſerorꝝ ut
flagella sua alijs flagellis esti
met ſpondeare et sua quif dāp
na ſenties magis defleat q̄ alien.
Et qui ſe putat har ſpece flagelli
ſupra modū preguari mutata ſx
ne flagelli eadem diſſiuitas que
rinome remaneat **Vnde** om̄
excepioꝝ ſemota i voluntati dīne
te ſubice : et traſfectu eoz flagella
exape **C**fidiliꝝ eim̄ de q̄ non
pacet teptat ſuos ſup̄ modum
ſed en̄ teptatioꝝ dubit paceti iut
cia poſſint ſuſtine **Quid** igit

adhuc h[ab]e[re]ndis: quid tunc est
 P[ro]fessio[n]e m[od]estia ut velit: sapientia
 finit: ut noueat optime quod op[er]at
 pediat p[ro]moto[ri]s: poteris finit: ut
 ubi hoc op[er]e deficiat: suppleat ma-
 nus op[er]entis. ¶igitur iacta
 cogitabi tunc: In deo: q[ui]nnite te do:
 o[ste]r sollicitudine: i[te]r p[ar]ice: quoniam
 mihi cura e[st] de te. Acede: et fiducia
 aliter dicit ad ipm paterni: no-
 mea: sed tua voluntas fiat. Cum
 autem tribulatio adueniret: ex cito
 tanto hospiti obvia benigne cum
 recipido: et die corde iocundo.
 Bene remat amita tribulatio
 ¶ Discipulus: O Deus: si facile
 est hoc dicere: et si difficile verba
 fructus appesae: q[ui] tribulationem scua-
 relmea fuit vnde afflictua. ¶

Sapientia **S**i tribulationes
nō affligerit: tribulantes appel-
lari nō valent. Tribulatio cu[m] p[er]t[inet]
est mestitia p[ro]pt[er]a. cu[m] p[ar]te pre-
terit et victa fuerit. sume lec[t]i-
cat; **H**ecne h[ab]et amicitudine: si
longa q[ua]solatione **F**req[ue]ntib[us] tribu-
latio q[ui]etudine tadem vmatu[m]
ut iā q[ui] si nō e[st] tribulatio: aut leuibus
e[st] videt. **N**isi enim monstris as-
sueto, monstruosa mina curabit.
dumne dulcedimis inessa copia adi-
tu[m] h[ab]et nō eet t[em]p[or]a de materia, ni
scita laude digna: q[ui]tū ex feruenda
cautele tribulatio pacet p[re]ressa
Ten pluies inemma, q[ui] p[ro]ficit
successib[us] f[ac]tis elati. Deaderunt
q[ui] q[ui] aduersis fracti: a p[ro]prio sp[iritu] suu[m]i
corruerunt. **D**emq[ue] si m[al]o logi

et disciplina floscet et omni libocalui
 artu scita penetres si amabit
 et si sapia appareret si auctor et co-
 rtes ac dialeticos fiduciam prei-
 res et argutiss et her dia no tu
 ad bona vitu offaret. ita h o m i
 ad salutem nostram saliter ex cui te
 de corde puro et gna bona et fide
 no facta te ipm desere et totu te
 dedi et oculatoe quoniamte. o qz
 voluntati pare paceter. Ma ill
 bonis et malis qz est. Ihi dant
 solis clas in est pte Tanta est
 penitentia ethie qle ad ipsas
 et transitorias passioes ut diligens
 spector debet pacis elige multas
 amis in formace ignis ardentes vel
 te torquat qz immo pmo fini
 mi s' iheruato velle pueri quia

labor in fine: mercede sine fine
Disipulo **O** summa et iessa
bilis pietas: qui quamissime et p
optime organa hoc resonat in
aure tristiori; **O**mnia de nos tui
pietatis dignatio: coquere de hoce
miser ac desolatum sic apponit co
tum: et quod sic dignarib[us] lenire do
lentes: et desolati tristes et men
tes Te namque sic dulat psallente:
anima tristina pressus alienatur:
et tua celestis modulatio spiritu
tristie mere exagitare salte
ad hunc frigat. Ut semper quod
patitur ferat. **E**cce si canare
optio: mallem potius aduersa co
time pati et tua dulasma co
solatio sic foneri: si aduersa ca
re: et vocatione tuo profunda

nō habēt̄ tui age nūc qd' rep̄isti?
 q̄ se q̄ nichil pati existimat: cui
 tā dulat̄ etiā sapia i adūsūt̄ reb̄a
 rizat̄. **T**arpienica. **A**udire vīs
 cūtūs sp̄asalis mūsicē pulchre sona
 te: siusū erige: et p̄iosu firmū te
 p̄alū adūsūt̄ diligēter attēde
 Quāt̄ eū i vītāl vīde app̄onō: p̄
 tensē sonū reddūt̄ suauē: sic elūs
 quis dū adūsūt̄ p̄m̄t̄: q̄i vi q̄
 dā ex se tendit̄: et ad vīdēdām
 dulcē ac celeste melodia plēmus
 habilitat̄. **T**arpienica. q̄i t̄p̄al
 t̄bulatio ab hoc q̄ Ernido i samſi o
 vil pedit̄: a ſu mo aut uidice deo
 p̄oſa valē c̄ſma: I p̄ſa m̄n̄ iudi
 cīt̄ extinguit̄: et c̄ſſentate tam
 nīa et bēngnitate outit̄. Cui ad
 iſa p̄ do libent̄ patit̄. Zep̄o paf̄

affiliatur: et is ab eo tunc q̄ simili
nexū dilatans papuō q̄st̄ ingitū
fructū eis balsamiticis: iputribile
prestat vigore. Sicut stella matu
rina solis vicinā huc mīdo ortū
principiat: sic t'bulatio horū sili fac
ta ipsi⁹ sup̄ celestib⁹ solis aīaz t'bu
lata t'usq̄rē volebit iocida ~~pe~~
demonstrat p̄mptate: et interna
arguit q̄solatione subseq̄te. Et sic
nō tenebrosa diem p̄cedit lūos⁹
et hiemis asperitas estivale antecedit
iocida ~~tate~~: sic bonae metu m̄t
na etiā ipsa p̄c̄ solet q̄solatioez
Sicut arcti resplendens inter ~~ne~~
nebulas: vle signū ē Dñe p̄cas
ad genit̄ suānt: sic t'bulatio seu
signū est Dñe p̄mptoris ad am
pliū. Ipsa ḡie p̄ambula: fxez

seria? Dilacris puer pa? ipa vitam
 actua suo munimine protegit; et
 q[ue]stiplationis ordinu subtler acut
 Her e q[ui] hoiez curle fuit spuiale;
 ac mete tressate mutat i celesti
 te; q[ui] susu te de cogit; q[ui] se in
 se diffundit phib[er] i hudi humet
 ipa quāt desitione. sed dina pa
 rit faulitate dimicis solet dim
 mire; sed grāz solet augē file
 apter nāg ab hor modo eoz vile
 piciet; hor qd a sumo bono eligi;
 et qd euq singulai dilacris decoraū
 meret. Ipsi est alta via sed
 enun; et qpedaq[ue] ducēs ad uitam
Dependat nūc vniq[ue] q[ui] su
 aud hic est; q[ui]cq[ue] eu frater pen
 saret vhlitate; et ipi vell; h[ic] re
 supportatoe. **V** q[ui] immixi sōno

perit p̄fim dissidio obdormierat et
morte spūali perierunt: q̄s infelice
iniquitas absorberat q̄ adueniē
te oga dīne coriōm: vclūd de
grauis p̄pno ac mortis exatnū m̄
perio vita i melia omittant: et
opa tenebrarū abinetes. armis lucis
induti sunt O quos sūt i mīdo cap
tivi q̄ p manū altissimi vclūd qua
sa mīdorita et auctide mācīate.
P̄bulatio b̄q se p̄mētibus inclusi
tenet: q̄ibq s̄ facultas ad esset
ocio r̄solutia statu diffingent p̄
salutib. O q̄dī sūt q̄ grāuissima
omissiſſet p̄ta: q̄ n̄tra cīma icrīſ
sent: si no pia q̄dī d̄ffēſatione
dei p̄bulatoeſ p̄se māti fruſſet
Caud nāq est i q̄ eque cor hum
dūt et amī elatiū et hōreſ abīo

suorum magis faciat agnoscere.
 et non altera sapientia humilietur. Et se
 ipso q[ui]sste ac timeat. et q[uod] propter pa
 ciens adest deus doreatur. Hoc est
 mitis humiliatio. doctrina pacem:
 custos virginitatis. apacim eternae
 felicitatis. Tribulatio hec ita est
 adeo salutifera ut vix sit q[uod] se ab
 scandat ab eis honestas affigatur: su
 sit de incipienti m[isericordia]: ut p[ro]ficiatur:
 seu ea p[ro]ficiatur. ~~Subiugare autem~~
~~p[ro]ficiatur~~ Inclivita p[ro]ficiatur vobis. Et
 obertate q[ui] fertur ~~in~~ gratia. Quid
 hec thezaurum profissimo utilius?
 Ipse natus p[ro]pria tollit. p[ro]vigate
 vix minuit. repellit temptationes.
 Extinguit m[al]itias. ipsum inno
 mat. spem laborat. Obiti go[n]i
 farat. osne semitate cōscit. et

Luxurioꝝ gaudieꝝ qmua bñtate
p̄stat. **I**p̄sa ē p̄to sanatua. **b**
ba salutis d̄ sup oꝝ padis t̄lesti
Sorpiꝝ qꝝ corrupciblē castigat
faucis mōrē vegetat. **A**nima
deūo t̄bulatōe p̄gmat̄. **s**iuit
noꝝ ac filia t̄ leſt̄ noꝝ fecundat̄.
Ip̄sa p̄piaꝝ t̄buit̄ t̄tūp̄cione
adduct̄. et hoīet̄ īceptu exenta
tore facit. **Q**ui nō est adūsa
passus. quid sit. **Q**ui nō ē teptat̄.
q̄lia sit. **T**ua ē domi Rei
clam̄. v̄ga amoris. plaga p̄na
Ip̄a voluntatiōs iuitati. et rebel
les volūtates ad se t̄he q̄sueuit
Hoi patet̄ eque t̄a adūsa
p̄ ip̄sa subseruit̄. **a**nd et immi
ci equale ſoulat̄. **C**ontra q̄b
ſt̄endentibus adūsant̄. et ſt̄entib

adūsū te nimisq; firmū silecam
 iposuisti tū eō p; trā māsuetū
 dīc et pūrāz cordib; q; hrlaritātē
 ipotereb; reddidish;. Ego q; cūta
 cāni exm̄hilo t; bulatiōeis i pū
 sāb vñdeāz sup; clōb mēst; i dūco,
 ne oī tñmēb pñet bñficiō Na
 vñ p; adūsā p; bñl; p; pñia edificā;
 den gl̄fficāt. Paciēca, aduersib;
 ē rñlūd vñgida fimm p; arōnb;us
 mīrte et thurbo, et vñm̄si pul
 ueris pigmētāj; q; oðr; suamissi;
 exigue t; bulatiōis p; redē. ante
 oculos mēos ugit' astendit, et me
 sibi plorabile reddit; ac totū ce
 leste aurā t; amatoeis suspedit
C No tñ p; ulet hōrēs nūdām
 t; vñno mñlū strēme i tornemē
 tis dectanti intende; q; m̄ eora ce

legis regna facie et inde de' plet
hōi spūali vilitate i' via militari
Si oēs sū fecerūt hōi pacēt orē
dēmā. q̄i calicē dñi mētū rō vita
sua p̄gustauerūt: et nūc ipm̄ formi
dolosib. ad h̄us mētib. suadent: et
m̄l mali h̄e. si eē potū salutifēz
oēs unānnim̄ acclamāt **T**u
pacē suscitatiōn mortuorū et atq;,
q̄paciō māculorū p̄ferat **I**p̄a mu-
tui offert glaz: et pablia p̄stat vic-
toriosa: **V**eſte purpūra m̄ditat: ser-
to de r̄sib. m̄utilib. redimitur:
aureo sceptro adorat: et regio dñi
dimicē insigmit **C**ardinalis
succēt i' aureis momib: sic pacia
se ondes i' aduisib. euētib: **N**emul-
i adiunt: oēs suam̄ p̄ingrat: et
famis vndiq; distillat: sic illigies

mō & religioso fō

me fratres quos patetis abusab:
 et destruxit fratres eum inter portas
 Vox eius dulcissima in celi palacio
 corde vocido tam sibi medicat sin-
 gulare: q̄ tamē nescirent qui
 in huius vita adūsē p̄ animū tolē-
 rātā cū tamē nō metuerint.

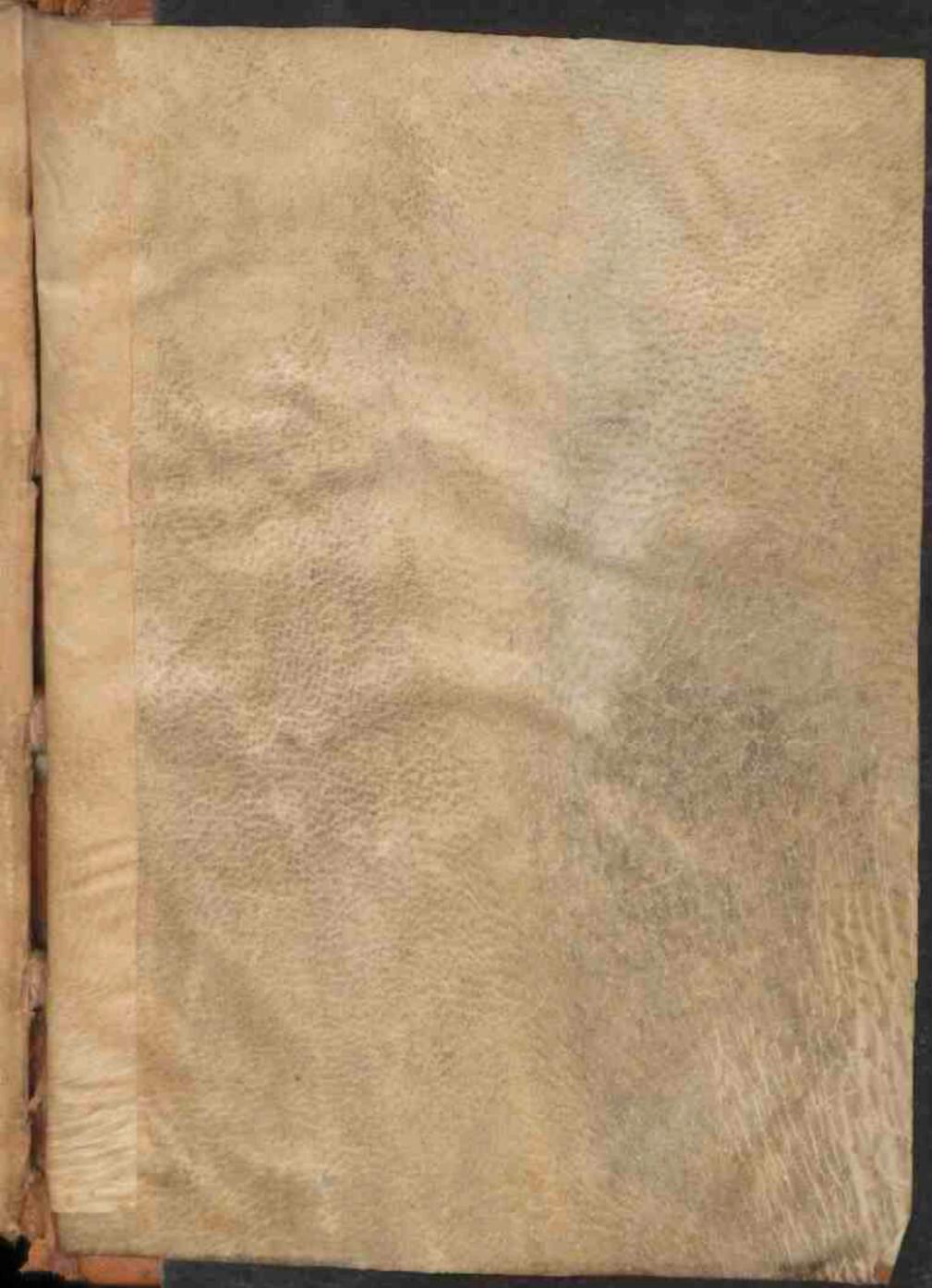
Cauda pluma. Nec ligua pos-
 set ducere nec lumen exprimere q̄ p̄m̄
 le sit adūsa pacienter sustinere.

Verūp̄m̄ hoc felū d̄ p̄missis genit-
 a mortua tua nō condidit q̄ tri-
 bulati sunt ab hoc mundu m̄seri?
 sed a me censentur beati, quia
 meū fūt sine fine regnare.

Disapulū. O q̄ euidenter
 nūc apparet quibz ab te nōdūce
 illa placita cūcē mortalibz in
 coparabile sacerdotiū manifestissimū

est q̄ et vltate agm̄ta. mellifluo
quodā sap̄ē et suauissimā et ut
tate ad luce p̄ducis nec ullū
dubitatio form relinquis. Idcō
mit̄ nō est. si oī adūsa libet
partit̄ qui i eſe ate fa dulat̄
q̄olat̄. **T**unc mi dulassimē.
ette m̄e p̄dib⁹ tuis p̄nolutis.
t̄cād refro cordis affectu deuoto
p̄ ab⁹ adūfatis ab⁹ meis p̄nib⁹
si eccl̄ p̄ misericordia flagellatioib⁹
gūssim⁹. q̄b⁹ me us⁹ ad h̄c ho
ra castigac̄. et crudite d̄gat⁹
et. q̄ m̄ch̄ quodā tā quēs vide
hanc i q̄ ex hostili penitente
p̄dere p̄nib⁹. **L**d mit̄ in
modā aut̄a h̄c Alabila t̄q̄ m̄bet
matutinā relont̄ p̄ficien̄. et sic
sit te epante an orulos meos c̄s.

magis suavit: cogor q̄ dñe misericordia
te ad hodiernū laborauis et misericordiam
michi regnū tuum. Et in te
vnoī cordis mei th̄e: jam uelut
amoris speculū vnde amoris cor
dū ppono: et optimū visibūs
om̄i desideriū meorū afflūtissime
applicor: q̄t̄or tristitū obliuiscor
et i obliuione nicta venit:
q̄nq̄ labore et dolore persistere
potuerit.

Hs. 132 (1.K.24)

Behandeld met 'cire 212', febr. 1990

100
101
102
103
104
105
106
107
108
109
110

